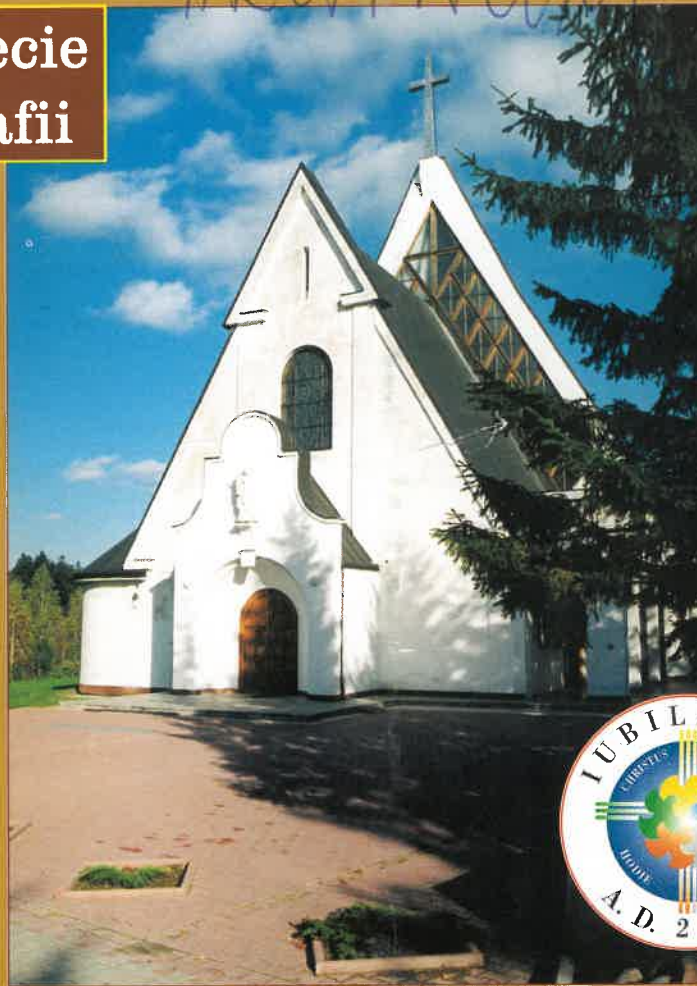

ECHO DĄBROWICY

PROGRAM (23)

50-lecie
Parafii

Pismo Parafii
Narodzenia NMP w Dąbrowicy
BOŻE NARODZENIE 2000

Kaplica i plebania do roku 1990

Wnętrze kaplicy

ARCHI WUM

„A dzisiaj czemu wśród ludzi tyle też, jęków, katuszy,
bo nie ma miejsca dla Ciebie w niejednej człowieczej duszy”

Drodzy Przyjaciele!

Przeżywamy złoty jubileusz 50-lecia naszej parafii. Przygotowywaliśmy się do niego przez ostatnie lata bardzo intensywnie. Wcześniej, bo w maju 1999 roku, przeżywaliśmy misję świętą. Przed naszym wewnętrznym jubileuszem w dniach 19 marca odprawiliśmy rekolekcje wielkopostne. Przed głównym jubileuszem w dniu 27 sierpnia przeżyliśmy triduum przygotowujące nas do tej uroczystości. Zostawiliśmy też potomnym spuściznę w postaci dwóch książek: *Krzyże i kapliczki przydrożne w parafii Dąbrowica i Dąbrowica wczoraj i dziś*.

Nasz ZŁOTY JUBILEUSZ przeżyliśmy w łączności z Wielkim Jubileuszem 2000 rocznicy narodzin Chrystusa Pana.

Czuję miły obowiązek, by podziękować całej naszej społeczności za odpowiedzialne włączenie się w przygotowanie tej niezapomnianej uroczystości. Wszystkim grupom parafialnym, a więc Duszpasterskiej Radzie Parafialnej, Akcji Katolickiej, Scholi parafialnej, Ruchowi Światło-Życie, kółkom różańcowym, grupie ministranckiej i poszczególnym indywidualnym parafianom składam serdeczne staropolskie „Bóg zapłać”.

Wiara nasza opiera się na przepowiadaniu i świadectwie. Nasi pradziadowie przekazali nam prawdy wiary. Również my żyjący obecnie musimy o tym pamiętać. Czy potrafimy przekazać ducha Bożego naszym dzieciom? 50 lat – pół wieku to długi okres. Warto więc zastanowić się, co dalej?... To my jesteśmy tymi, którzy wchodzić w nowe, trzecie tysiąclecie chrześcijaństwa.

Krajobraz naszej parafii zmienia się szybko. Zamiast szumiących łąk zboża coraz więcej nowych, nowoczesnych domów.

W tych domach zamieszkują nowi ludzie, których często nie znamy. Żyjemy na jednej ziemi, w jednej rodzinie parafialnej i warto, by wiara naszych ojców nas przybliżała.

To nie ważne jest, jakie mamy wykształcenie, jaki zawód. Ważne jest, że jesteśmy ludźmi, sąsiadami, że mieszkamy obok siebie w jednej rodzinie parafialnej. Dlatego też potrzeba, żebyśmy się znali i umieli razem iść przez życie. Do Was, rdzennych mieszkańców naszej parafii, zwracam się z prośbą żebyście wyszli naprzeciw naszym nowym mieszkańcom.

Was nowo przybyłych do naszej parafii proszę, abyście się włączyli w naszą społeczność i byli otwarci. Mieszkacie na ziemi naszych ojców, stajecie się więc nami.

Zbliżają się najradośniejsze święta Bożego Narodzenia, święta radości i pokoju, trwa jeszcze Rok Jubileuszowy. Niech te okoliczności będą pomocą w naszym przybliżaniu się. Przed tymi świętami przeżyjemy w dniach 3-8 grudnia renowację (odnowienie misji świętych). Wielu naszych parafian nie uczestniczyło w misjach świętych. Wielu z pewnością nie wie, co to są misje i na czym polegają. Ludzie wierzący powinni o tym mówić swoim dzieciom. Może teraz znajdziemy czas, by odnowić życie religijne w naszych rodzinach.

Niech ten Rok Jubileuszowy będzie zachętą do przypomnienia sobie naszych obowiązków wobec Pana Boga, Kościoła i naszej społeczności parafialnej. Niech te słowa, jako motto ze wstępu, będą zachętą, by znalazło się miejsce dla nas w każdej duszy naszego parafianina i sprawiło dużo radości i pokoju.

Na zbliżające się Święta Bożego Narodzenia życzę dużo radości i błogosławieństwa Bożej Dzieciny

*Wasz proboszcz
Ks. Zygmunt Lipski*

**Program renowacji misji intronizacyjnych w parafii Dąbrowica
w dniach 3-8 grudnia 2000 roku**

NIEDZIELA 3 XII

- godz. 8.00 – Msza święta z nauką dla wszystkich
- godz. 10.00 – Msza święta z nauką dla młodzieży
- godz. 11.30 – Msza święta z nauką dla dzieci
- godz. 16.00 – Nauka stanowa dla niewiast
- godz. 17.00 – Msza święta bez kazania
- godz. 17.30 – Nauka stanowa dla mężczyzn
- godz. 21.00 – Apel jasnogórski

PONIEDZIAŁEK 4 XII

- godz. 8.00 – Msza święta z nauką i błogosławieństwo małych dzieci
- godz. 15.30 – Spotkanie dla dzieci szkolnych
- godz. 17.00 – Msza święta z nauką i błogosławieństwo małych dzieci
- godz. 18.00 – Nauka stanowa dla małżonków
- godz. 19.00 – Spotkanie dla młodzieży
- godz. 21.00 – Apel jasnogórski

WTOREK 5 XII

- godz. 8.00 – Msza święta z nauką i modlitwą za zmarłych
- godz. 15.30 – Spotkanie dla dzieci szkolnych
- godz. 17.00 – Nabożeństwo przebłagalne i Msza święta
- godz. 18.00 – Nauka stanowa dla rodziców
- godz. 19.00 – Spotkanie dla młodzieży
- godz. 21.00 – Apel jasnogórski

ŚRODA 6 XII – Dzień pojednania z BOGIEM i LUDŹMI

- godz. 8.00 – Msza święta i nauka ogólna
- godz. 10.00 – Msza święta i nauka dla chorych
- godz. 11.30 – Spotkanie dla dzieci szkolnych
- godz. 15.30 – Msza święta z nauką dla dzieci szkolnych
- godz. 17.00 – Msza święta z nauką dla wszystkich
- godz. 19.00 – Msza święta z nauką dla młodzieży
- godz. 21.00 – Apel jasnogórski

SPOWIEDŹ od godz. 8.00 do 12.00 i od 15.30 do 19.00

CZWARTEK 7 XII

- godz. 8.00 – Msza święta i odnowienie ślubów małżeńskich
- godz. 16.00 – Msza święta i odnowienie ślubów małżeńskich
- godz. 18.00 – Msza święta i odnowienie ślubów małżeńskich
(całe rodziny, o ile to możliwe, przychodzą RAZEM)

W dniu dzisiejszym od godz. 10.00 odwiedziny chorych w domu po wcześniejszym zgłoszeniu.

- godz. 21.00 – Apel jasnogórski

PIĄTEK – 8 XII

- godz. 8.00 – Msza święta i nabożeństwo intronizacyjne
- godz. 16.00 – Msza święta i nabożeństwo intronizacyjne
- godz. 18.00 – Msza święta i nabożeństwo intronizacyjne
(całe rodziny, o ile to możliwe, przychodzą RAZEM)
- godz. 21.00 – Apel jasnogórski

DRODZY PARAFIANIE,

Powoli zbliżamy się ku zakończeniu WIELKIEGO ROKU JUBILEUSZOWEGO. Poprzez misje intronizacyjne Serca Jezusowego pragniemy siebie, nasze rodziny i naszą parafię oddać Bożemu Sercu. Dokonując Intronizacji zobowiązujemy się żyć według zasad Ewangelii i nauki Kościoła. Uznajemy, że Chrystus jest naszym Panem, najlepszym Przyjacielem i Doradcą. W ten sposób budujemy Królestwo Boże na ziemi. Pragniemy też wynagrodzić Zbawicielowi za wzgardę i odrzucenie Jego miłości.

Modlitwa

Jezu Królu Miłości, pociągnij moje serce ku Sercu Twojemu. Niech Ono rozpala nadprzyrodzonym ogniem nasze serca spragnione miłości i szczęścia. Niech uczy, że Serce Twoje, to równocześnie SERCE BOGA I PRZYJACIELA. Weź więc w całkowite władanie nasze serca, serca naszych rodzin i naszej parafii. Przyjdź Panie Jezu do rodzin naszych. Amen.

Na dni łaski i Miłosierdzia, dni szczególnego spotkania z Boskim Sercem zaprasza wszystkich parafian i każdą rodzinę

Duszpasterz

ZAPROSZENIE

Dnia 31 grudnia urządzamy zabawę sylwestrową dla dzieci szkół podstawowych i gimnazjum w sali parafialnej.

Spotykamy się na Nieszporach dziękczynnych za rok 2000 i Mszy świętej o godz. 15.30.

Oplata wynosi 8 zł od osoby lub 10 zł od rodziny.

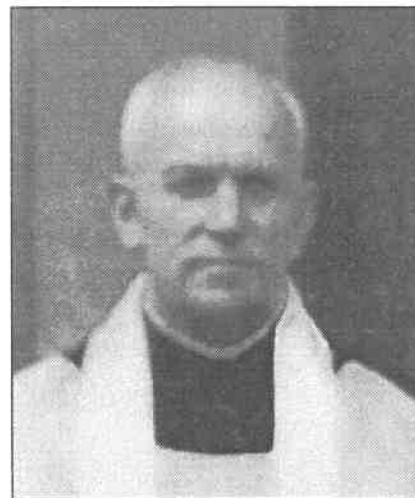
Zgłoszenia proszę kierować w czasie renowacji misju parafialnych w dniach 3-8 grudnia do ks. Proboszcza.

Liczba miejsc ograniczona.

Zabawa będzie trwała do godziny **22.00**.

W dzień św. Jana na Mszy świętej o godz. 9.00 będą omówione szczegóły.

Czekamy na zgłoszenia!

Ks. FRANCISZEK SIEMIANOWICZ

**proboszcz parafii Dąbrowica
18 I 1951 – 31 VIII 1951**

Ks. Franciszek SIEMIANOWICZ urodził się 25 stycznia 1899 r. W Rasztówce k. Tarnopola. Do zakonu Ojców Jezuitów wstąpił 17 lipca 1928 r. w Kaliszu. Studia filozoficzne odbył w Krakowie, a teologiczne w Lublinie. Święcenia kapłańskie przyjął 24 czerwca 1936 r. w Lublinie.

W latach 1937-38 był nauczycielem religii w Gdyni. Pracował jako duszpasterz w Pińsku w latach 1938-39, jak również w Poznaniu w latach 1939-42. W czasie wojny został aresztowany przez gestapo. Uszedł jednak z miejsca internowania w Golinie i w roku 1942 został przełożonym domu w Otwocku. Po zakończeniu II wojny światowej został przełożonym domu zakonnego w Szczecinie, w latach 1947-49, gdzie uczył również matematyki i fizyki w gimnazjum państwowym. W następnych latach pełnił funkcję ministra domów w Poznaniu i Lublinie.

W dniach od 18 stycznia do 31 grudnia 1951 r. pełnił funkcję proboszcza parafii w Dąbrowicy. Był krótko, ale bardzo rozwinął duszpasterstwo. Ożywił Msze święte, bardzo dużo śpiewał. Pod koniec wakacji został wezwany do Gdańska na nauczyciela Seminarium Duchownego.

Od roku 1952 był administratorem i katechetą w Wilkowie k. Świętej Lipki (diecezja warmińska).

Zmarł na zawał serca 4 października 1958 r.

PIELGRZYMKA JUBILEUSZOWA SZKOŁY PODSTAWOWEJ W PŁOUSZOWICACH

Dnia 14 czerwca 2000 roku uczniowie Szkoły Podstawowej w Płouszowicach udali się na pielgrzymkę z racji jubileuszu 2000-lecia chrześcijaństwa do kościoła stacyjnego Wielkiego Jubileuszu.

Cała szkoła, pod przewodnictwem dyrektora, grona pedagogicznego i ks. Proboszcza na ten wielki jubileusz udała się do kościoła pod wezwaniem Nawrócenia Św. Pawła w Lublinie na ul. Bernardyńskiej.

Kościół ten wybrano specjalnie dlatego, że mieszkańcy obecnej parafii w Dąbrowicy dawniej należeli do tej parafii.

Kiedy wyjeżdżaliśmy z Dąbrowicy była piękna pogoda. Lublin

przywitał nas ulewnym deszczem, ale to nie przeszkadzało pielgrzymom.

W kościele uroczyście przywitał nas miejscowy ksiądz i opowiedział historię kościoła oraz parafii. Patronem parafii jest św. Antoni z Padwy, do którego w każdy wtorek odprawiana jest Msza święta wotywna. Kościół przeszedł dwa groźne pożary. Z oby udało się parafii otrząsnąć. Wnętrze kościoła jest przepięknie ozdobione i przypomina bazylikę. Dnia 3 maja 1884 r. biskup lubelski Kazimierz Wnorowski wydał dekret erygujący parafię Nawrócenia św. Pawła Apostoła, a następnego dnia odbyła się uroczysta inauguracja nowo powstałej parafii. Parafia ta istnieje już 116 lat.

Po wprowadzeniu sztandaru naszej szkoły rozpoczęła się koncelebrowana Msza święta z udziałem naszego ks. Proboszcza i miejscowego księdza. Msza święta była w intencji naszej szkoły. Do Mszy służyli ministranci z naszej szkoły. Również liturgia Mszy

świętej, a więc lekcja mszalna, psalm responsoryjny i modlitwa wiernych były udziałem naszych dzieci.

Po skończonej Mszy świętej dyrektor naszej szkoły p. mgr Piotr Ślusarz odczytał modlitwę jubileuszową, wszyscy wspólnie odmówiliśmy modlitwy związane z wielkim jubileuszem, a na zakończenie odmówiliśmy Litanie do św. Antoniego i ucałowaliśmy relikwie św. Antoniego.

By upamiętnić naszą pielgrzymkę jubileuszową zrobiliśmy jubileuszowe zdjęcie.

Cieszymy się bardzo, że mogliśmy odwiedzić kościół, do którego dawniej na modlitwę przychodzili nasi pradziadowie. Kościół ten posiada wiele wspaniałych rzeźb i obrazów, z których wybija się obraz św. Antoniego.

Pielgrzymka w łączności z koleżankami, kolegami, wychowawcami i rodzicami pokazała piękno jedności Kościoła świętego.

Katarzyna Skowronek

PIELGRZYMKA DZIĘKCZYNNĄ ZA UKOŃCZENIE SZKOŁY PODSTAWOWEJ

Jak co roku młodzież z naszej parafii, kończąca szkołę podstawową udaje się na pielgrzymkę dziękczynną do Częstochowy. W tym roku szkołę podstawową kończyły dwie klasy: ósma i szósta.

Pielgrzymka ta ze względu na liczbę jedenastu uczestników wyruszyła pociągiem dnia 22 czerwca.

Do Częstochowy dojechaliśmy 23 czerwca o godz. 3 nad ranem. By mieć wiele sił do pielgrzymowania i modlitwy, spożyliśmy śniadanie.

O godz. 6.00 uczestniczyliśmy w odsłonięciu obrazu Matki Bożej Częstochowskiej i Mszy świętej koncelebrowanej, która była ofiarowana za nas, kończących naukę w Szkole Podstawowej. W czasie Mszy przyjęliśmy Komunię Świętą dziękczynną za wszystko, co

„Dobłą i zbawienną rzeczą jest modlić się za zmarłych”

ZAPROSZENIE

Wszystkich członków rodziny, krewnych, przyjaciół i znajomych zmarłych w 2000 roku zapraszam na Mszę świętą.

Msza święta w intencji zmarłych w tym roku będzie odprawiona w WIGILIĘ BOŻEGO NARODZENIA, 24 grudnia o godz. 8.00.

Po Mszy świętej modlimy się wspólnie przy grobach zmarłych.

1. Grelewski Jan	9. Łoboda Janina
2. Nowomiejski Krzysztof	10. Parakowski Marian
3. Karczmarczyk Kazimiera	11. Ptańska Marianna
4. Sobczyk Anna	12. Bukowski Bernard
5. Tytlak Józef	13. Prokop Józef
6. Zięba Kazimiera	14. Gorczyca Maria
7. Bukowski Marian	15. Brodziak Mateusz
8. Różycki Stanisław	16. Stępnik Marian

W roku 2000 odeszli do Pana:

Wasz duszpasterz

otrzymaliśmy i osiągnęliśmy w czasie nauki w szkole podstawowej.

Po skończonej Mszy świętej udaliśmy się na Drogę Krzyżową na słynnych wałach jasnogórskich. Wielkim przeżyciem dla całej grupy było oglądanie filmu o cudach, które dokonały się za wstawieniem Jasnogórskiej Pani.

Następnie zwiedziliśmy słynny skarbiec z licznymi wotami, które przez wiele wieków składali wdzięczni za otrzymane łaski różni ludzie. Wielkim zainteresowaniem cieszył się też arsenał z licznymi militariami oraz muzeum 600-lecia Jasnej Góry. Niezapomniane

przeżycia pozostawiło zwiedzanie bazyliki jasnogórskiej z wieloma ołtarzami i przepięknymi organami. Zwiedzając Salę Rycerską spotkaliśmy o. Zygmunta, paulina pochodzącego z naszej archidiecezji lubelskiej, który w sposób bardzo interesujący opowiedział nam o historii tego pomieszczenia.

Po trzygodzinnej przerwie odwiedziliśmy sanktuarium Bożego Miłosierdzia u Księży Pallotynów i odmówiliśmy Koronkę do Miłosierdzia Bożego.

Odwiedziliśmy też kościół św. Barbary związany z Jasną Górą. Po odmówieniu różańca i obejściu ołtarza na kolanach, udaliśmy się w drogę powrotną.

Jesteśmy bardzo szczęśliwi, że mogliśmy się spotkać z Matką Bożą w jasnogórskim sanktuarium i podziękować za ukończenie Szkoły Podstawowej, którą przecież tylko raz w życiu się kończy. Prosimy Matkę Bożą, by była Przewodniczką na naszych młodzińskich drogach.

Uczestniczka pielgrzymki

NARODOWA PIELGRZYMKA WIELKIEGO JUBILEUSZU 2000 ROKU

Po latach przygotowań stoimy na progu Wielkiego Jubileuszu 2000 Roku. Konferencja Episkopatu Polski dnia 24 kwietnia 1999 roku w Gnieźnie postanowiła zorganizować Narodową Pielgrzymkę do Rzymu. Od 20 lat, tj. od chwili wyboru Ojca Świętego na Stolicę Piotrową, pielgrzymujemy do Rzymu, by odwiedzić święte miejsca i spotkać się z Papieżem. Uroczystość tę zaplanowano na 6 i 7 lipca roku 2000 w ramach obchodu „Dni Polskich w Rzymie”.

Od kwietnia rozpoczęło się odliczanie czasu dla pielgrzymów. Trzydzieści osób z naszej parafii wybrało się na tę wielką, niezapomnianą pielgrzymkę. 28 czerwca uczestniczyliśmy we Mszy świętej w intencji szczęśliwej i bezpiecznej pielgrzymki. Dnia 30 czerw-

ca o godz. 6.30 wyruszyliśmy z Dąbrowicy do parafii Matki Bożej Różańcowej w Lublinie, gdzie po wspólnie odprawionej Mszy świętej, z udziałem 3 kapłanów wyruszyliśmy na pielgrzymkę. W sobotę zwiedziliśmy miasto Florencję słynne z wielu dzieł artystów malarzy i rzeźbiarzy, by wczesnym rankiem dotrzeć do miejsca naszego zakwaterowania – miasta Ladispoli położonego nad morzem Tyreńskim, około 40 km od Rzymu. Pierwsze nasze spotkanie z Rzymem nastąpiło w niedzielę 2 lipca, gdzie po przekroczeniu świętych drzwi jubileuszowych oddaliśmy hołd św. Piotrowi Apostołowi.

Poniedziałek to zwiedzanie słynnych muzeów watykańskich z precudowną Kaplicą Sykstyńską, poprzedzone Mszą świętą w Bazylice Św. Piotra w kaplicy Św. Józefa w języku ojczystym.

Wtorek to wyprawa do Sorrento, a potem statkiem na słynną wyspę Kapri i kąpiel w morzu, po południu zwiedzanie miasta Pompei zasypanego pyłem z wulkanu Wezuwiusz.

Środa to spotkanie z Polską, Polską, która oddała swoje życie, młode życie. Po zwiedzeniu opactwa św. Benedykta udaliśmy się na cmentarz polskich żołnierzy poległych w bitwie o Monte Cassino. „Czy widzisz te gruzy na szczycie? Ruszyli przez ogień straceńcy. Czy widzisz ten rząd białych krzyży?” Do tego spotkania przygotowaliśmy się bardzo długo i z zaangażowaniem. Uczyliśmy się pieśni patriotycznych a słynne „Czerwone maki” z wielkim uczuciem. Uroczystość na cmentarzu bitewnym naszych braci miała dwa wątki. Pierwszy to złożenie wieńca przez najstarszego i najmłodszego uczestnika pielgrzymki oraz pielgrzymą, który miał znajomego poległego w tej bitwie. Najmłodszym uczestnikiem był pielgrzym z naszej parafii. Drugi, to wspólna Msza święta w intencji Ojczyzny z udziałem księży i pielgrzymów z diecezji łomżyńskiej i białostockiej. Śpiewy polskie, *Serdeczna Matko, Pod Twą obronę, Pójdź do Jezusa*. Na zakończenie *Boże, coś Polskę, Czerwone maki na Monte Cassino, Jeszcze Polska nie zginęła*.

A potem modlitwy na grobach zmarłych 19, 20, 18, 21 lat, katolik, prawosławny, muzułmanin, żyd. „Przechodniu powiedz Polsce żeśmy polegli wierni jej służbie”. Cmentarz ten to wielka lekcja miłości do Ojczyzny. Szły wojska angielskie, kanadyjskie, nowozelandzkie, ale Polacy zdobyli to wzgórze zostawiając 1200 zabitych i tysiące rannych. Ta ziemia do Polski należy, bo wolność krzyżami się mierzy.

Czwartek, 6 lipca, to najważniejszy dzień tej jubileuszowej narodowej pielgrzymki polskiej. Wszyscy po krótkiej nocy, gdyż pobudka była w niektórych pokojach o 2 rano. O godz. 4.00 udaliśmy się do Rzymu, na plac przed Bazyliką Św. Piotra. Nasza pielgrzymka przybyła 15 minut przed godziną 5, jako druga zorganizowana grupa, chociaż niektórzy pielgrzymi przebywali całą noc na placu Św. Piotra. Dzięki temu nasi pielgrzymi zajęli bardzo dobre miejsce i wielu z nich jest na zdjęciu w *Gościu Niedzielnym*.

Zbliża się godz. 8.00. Plac przed bazyliką wypełnia 30000 ludzi. Idzie duża rzesza kapłanów w liczbie ok. 2000 do ołtarza, biskupi w liczbie 50 z Prymasem Polski kard. Józefem Glempem, kard. Franciszkiem Macharskim, kard. Henrykiem Gulbinowiczem. Jest nasz bp Ryszard Karpiński. Ks. Prymas wita Ojca Świętego: Ojciec Święty naród polski przybył do Rzymu, do grobu św. Piotra, aby oddać cześć Bogu. Podkreślił, jak ogromne znaczenie dla Polaków ma fakt, że za 2000 lat chrześcijaństwa mogą dziękować w Rzymie pod przewodnictwem Wielkiego Rodaka, następcy św. Piotra. Ks. Prymas odwołał się do obecnej sytuacji. Przypomniał, że Polacy są wolni wolnością polityczną, Ojczyzna rozwija się w warunkach demokracji. Państwo polskie cieszy się długim pokojem. Uświadamiamy też sobie potrzebę rozwoju w sferze duchowej. Patrząc z tego Piotrowego Wzgórza opieramy się na dobrym fundamencie wiary i miłości, a nade wszystko na silnej nadziei, która zawieść nie

może. Ks. Prymas zakończył przemówienie zawierzeniem narodu i jego przyszłej drogi Opatrzności Bożej i Maryi.

W czasie Mszy śpiewał chór zespołów pieśni i tańca „Mazowsze” i „Śląsk” oraz orkiestra symfoniczna Filharmonii z Katowic. W homilii Ojciec Święty po pozdrowieniu zwrócił uwagę, by widmo utraty pracy i dachu nad głową, zdrowia, czy możliwości kształcenia się, nie kładło się cieniem na radość przeżycia roku jubileuszowego, który otwiera perspektywy nowego tysiąclecia, oraz apel, aby wszyscy odpowiedzialni za kształtowanie życia społecznego w naszym kraju dołożyli wszelkich starań, aby wprowadzenie słusznych reform gospodarczych dokonywało się z pożytkiem dla wszystkich, zwłaszcza dla najbiedniejszych. Wbrew oczekiwaniom nie było specjalnej audiencji papieskiej dla poszczególnych osób czy grup.

Wieczorna modlitwa, rozpoczęła się powitaniem Ojca Świętego hymnem *Abba, Ojciec*. Papież miał przybyć na plac Św. Piotra o 19.30 a przybył o 18. Wieczorne czuwanie rozpoczęli górale i hejnał na rogach oraz marsz Orkiestry Podhalańskiej Straży Granicznej. Zespół „Mazowsze” wykonał utwór *Pod borem*, a „Śląsk” – *Echo* i *Hej te nasze góry*, a następnie *Exodus* – Kilara – ilustracja słowno-muzyczna programu „Polska droga nadziei”, poświęconego narodowej martyrologii. Rozważania prowadził ks. Tadeusz Nowak, a śpiewali Krzysztof Krawczyk, Ewa Uryga, zespół „Mazowsze” i „Śląsk”. Krzyż stał się bramą. Krzyże zrosły się z dziejami narodu polskiego nierozdzielnie. Począwszy od tego, który był świadkiem chrztu Mieszkowego, od tego, który trzymał w rękach św. Wojciech w chwili swego męczeństwa, poprzez krzyż z Laudy na Podlasiu, poprzez Golgotę Wschodu z Katyniem i Starobielskim, poprzez krzyż w Nowej Hucie, krzyż Poznania, krzyż gdański, krzyż w kopalni Wujek i wreszcie krzyż ks. Jerzego Popiełuszki.

Potem grał utwór Jan Broda na trąbicie *Jestem, który jestem*. Maryja stoi pod krzyżem i przeżywa wszystko. Ukrzyżowanie to przykład wierności Ojcu. Maryja pod krzyżem to wierność, która objawiła się jako obecność. Wierność jest prawdziwą miłością.

Na zakończenie przemówił Ojciec Święty: Raduję się, że mogę z wami, rodakami, brać udział w pielgrzymce narodowej. Pozdrowiał zgromadzonych i tych co zostali w kraju, a szczególnie chorych. Dziękował chórom i zespołom śpiewaczym. Cieszył się, że Polacy tak licznie przybywają do grobów apostoelskich. „Potrzeba dziś Polsce i światu ludzi wielkiej wiary”. Ojciec Święty przywołał całą tysiącletnią historię i kulturę Polski. Przywołał świętych i męczenników Polski prosząc obecnych, aby podjęli to dziedzictwo i przekazali przyszłym pokoleniom. Pielgrzymka przygotowuje człowieka do samodzielności. Modlitwa jest pomocą do wydawania owo-

ców i wzbogaca naszą wiarę oraz zachęca do udoskonalania własnego życia. Pod krzyżem była Maryja i ona jest dla nas wzorem wiary, która pozwala nam do końca trwać przy Chrystusie. Oddajemy się pod jej obronę, abyśmy po wszystkie wieki zachowali najświętszy skarb wiary świętej.

To był prawdziwie polski dzień. Wszędzie słyhać było polską mowę. Spotkali się ludzie z różnych stron Polski i świata. Msza święta w intencji Ojczyzny i rodaków.

W drugim dniu narodowej pielgrzymki tysiące Polaków modliło się podczas Mszy sprawowanej przez trzech polskich kardynałów. Nasza grupa spotkała się w bazylice Matki Bożej Większej z udziałem Ks. Prymasa i biskupów z Polski wschodniej. Kardynał Glemp zachęcał polskich pielgrzymów do głębokiego przeżywania Eucharystii, zwłaszcza w czasie niedzielnej Mszy świętej. Zastanawiał się, czy jednak niedziela w naszym życiu nie zaczyna się od zaniedbania Chrystusa. Następnie odwiedziliśmy bazylikę Św. Jana na

Lateranie, Katakumby św. Kaliksta i ostatnią ze zwiedzanych wielkich czterech jubileuszowych bazylik, Bazylikę Św. Pawła za murami, w której są portrety wszystkich papieży.

Ostatniego dnia zwiedziliśmy Wenecję, miasto zbudowane na wodzie. Każdego dnia śpiewaliśmy Godzinki, odmawiali Koronkę do Miłosierdzia Bożego i różaniec, oraz modliliśmy się śpiewając piękne pieśni religijne. Pamiętaliśmy w modlitwie o tych, co pozostali w domach i o tych, co nas zastępowali. Narodowa pielgrzymka Polaków jest przykładem dla innych narodów, że Wielki Jubileusz jest największym świętem wiary. Pobyt i przeżycie pielgrzymki powinny być pomocą w życiu naszym i odważnym patrzeniem na przyszłość. Panu Bogu niech będą dzięki za łaskę naszego udziału w tym wielkim, i myślimy, że owocnym, przeżyciu.

Pielgrzym

WIELKI JUBILEUSZ PARAFII DĄBROWICA

W piękną, słoneczną niedzielę, 27 sierpnia 2000 roku parafia nasza obchodziła 50 rocznicę swego istnienia. Złoty jubileusz stanowi okazję zarówno do prezentacji dotychczasowych dokonań, jak i refleksji nad przyszłością lokalnej wspólnoty. Uroczystości jubileuszowe poprzedzone zostały specjalnym przygotowaniem. Przez trzy kolejne dni zbieraliśmy się, aby uczestniczyć we Mszy świętej i modlić się w intencjach parafialnych. Przygotowany został również cykl wykładów mających pogłębić naszą wiedzę na temat dziejów parafii oraz jej roli w życiu lokalnego kościoła.

Pierwszy referat poświęcony był historii miejscowości i parafii Dąbrowica (Cezary Taracha). Z kolei ks. Józef Styk wygłosił wykład na temat: „Człowiek jako podmiot wspólnoty parafialnej”. Na koniec ks. dr Józef Szczypa przedstawił znaczenie i rolę rodziny w parafii.

Główne uroczystości jubileuszowe (połączone z gminnymi dożynkami) rozpoczęły się w niedzielę o godz. 11.30 od powitania gości oraz poświęcenia wieńców. Następnie rozpoczęła się Msza pod przewodnictwem ks. Józefa Życińskiego, metropolity lubelskiego. Razem z ks. Arcybiskupem udział w koncelebrze wzięli księża: ks. Ewald Spieker, ks. Jan Hageböck z zaprzyjaźnionej parafii Św. Idy z Münster, nasz dawny proboszcz ks. Jan Sobczak, dyrektor Domu Spotkania ks. Mariusz Nakonieczny, gwardian klasztoru w Niepokalanowie o. Ryszard Żuber, o. Józef Pituch, jezuita, ks. Józef Domiński – praktykant oraz ks. Zygmunt Lipski – proboszcz. Na wstępie ks. Arcybiskup poświęcił nowe organy, tablicę upamiętniającą Jubileusz Roku 2000, trzy nowe ołtarze na placu kościelnym i nową zbudowaną w ciągu trzech dni, drogę o długości 100 m.

Uroczystość jubileuszowa była połączona z dożynkami gminy Jastków. Wieńce dożynkowe zostały uroczystie poświęcone przez

ks. Arcybiskupa i w procesji wokół kościoła dziękowaliśmy za tegoroczne zbiory. W homilii ks. Arcybiskup odniósł się zarówno do historii i dokonań parafii Dąbrowica, jak i obecnej sytuacji w Polsce i na świecie, akcentując potrzebę przewycięzania istniejących podziałów oraz poszukiwania rzetelnego, opartego na prawdzie i poszanowaniu dialogu. W tym kontekście umiejscowił współpracę pomiędzy parafiami z Münster i Dąbrowicy służącą pojednaniu i umacnianiu przyjaźni polsko-niemieckiej. Z kolei ks. Spieker podziękował za 8 lat partnerstwa, którego myślą przewodnią są słowa z listu do Rzymian: „W gorliwości nie słabnący, duchem płomieni, Panu służący” (Rz 12,11). Gość z Niemiec przekazał na ręce ks. Proboszcza Lipskiego album ze zdjęciami, ilustrującymi nasze partnerstwo oraz patenę do liturgii Mszy świętej. Dodajmy jeszcze, że oprawę muzyczną uroczystości zapewnili znakomici organiści, panowie Zygmunt Kukla i Marek Bochniak oraz schola parafialna.

Pan Zygmunt Kukla dał również po południu tego dnia jubileuszowego wspaniały koncert ukazujący zarówno różne style muzyczne, jak i możliwości zbudowanych przez siebie organów.

Po Mszy świętej rozpoczęła się druga część obchodów jubileuszu. Uczestnicy zgromadzili się przy amfiteatrze, obok Domu Kultury. Przemówienia wygłosili przedstawiciele władz miejskich i gminnych. W uroczystości uczestniczyli: przewodnicząca Rady Miejskiej Lublina Helena Pietraszkiewicz wraz z radnymi Zbigniewem Targońskim i Edwardem Dmoszyńskim, starosta lubelski Jan Łopata, wójt gminy Jastków Kazimierz Gorczyca z całą Radą Gminy.

Wójt gminy Jastków serdecznie powitał wszystkich gości i przyjął wieńce dożynkowe z poszczególnych miejscowości. Zespoły ludowe z poszczególnych miejscowości przedstawiły krótki program regionalny.

„Bóg się rodzi, moc truchleje”

ZAPROSZENIE

Przeżywając Święta Bożego Narodzenia w Wielkim Roku Jubileuszowym pragnę zaprosić młodzież szkół ponadpodstawowych i pracującą na

WSPÓLNY OPŁATEK

który odbędzie się w sali parafialnej w dniu 25 grudnia (BOŻE NARODZENIE) po Mszy świętej o godz. 17.00.

Składając życzenia i łamiąc się opłatkiem chcemy wspólnie się cieszyć. Zwracam się z serdeczną prośbą do Zacnych Rodziców o umożliwienie przybycia młodzieży.

Ks. Proboszcz

Miłą niespodzianką, a jednocześnie wielką radością całej społeczności parafii w Dąbrowicy napełniła informacja przewodniczącego Rady Miasta Lublina, że z okazji jubileuszu 50-lecia parafii Narodzenia NMP oraz w uznaniu zasług wniesionych dla Kościoła i miasta Lublina nadaje ks. proboszczowi Zygmuntowi Lipskiemu Medal Prezydenta Miasta Lublina.

Następnie wystąpił Zespół Pieśni i Tańca z Dąbrowicy, Zespół śpiewaczy z Dąbrowicy, Kapela Ludowa, schola parafialna „Luminis”. Odbył się też konkurs dziecięcy jubileuszowej piosenki religijnej zorganizowany przez Ruch Światło-Życie. W czasie tych występów wójt gminy, radni parafialni i gospodynie częstowały chlebem i ciastem.

Odbył się wyścig kolarski, rzuty piłką do kosza, rzuty karne. Dla najmłodszych wielką atrakcją był przejazd na koniach felińskich.

Znakomitą zabawę dla najmłodszych prowadził ks. Roman Skowron – proboszcz parafii z Wierchowisk.

W godzinach wieczornych rozpoczęła się dyskoteka dla młodzieży, a następnie zabawa taneczna dla dorosłych. Festyn zakończył wspaniały pokaz sztucznych ogni.

Warto w tym miejscu podkreślić sprawną organizację, wzorową pracę służb porządkowych, zaangażowanie wszystkich grup parafialnych i wielu parafian w przygotowanie tej imprezy.

Atrakcyjna oferta kulturalna, dobrze zaopatrzone stoiska z napojami bezalkoholowymi, grill z różnymi przysmakami, lody i sprawną, życzliwą obsługą sprawiły, że zarówno goście, jak gospodarze bawili się znakomicie. Okazało się, że alkohol towarzyszący często tego rodzaju zabawom nie jest potrzebny, aby w sposób kulturalny spędzić wolny czas.

Parafia uczciła jubileusz wydaniem książki pt. „Dąbrowica wczoraj i dziś”, a schola parafialna wydaniem kasety magnetofonowej i płyty kompaktowej pt. „Wołaniem, wołam Cię” z własnymi nagraniem.

W uroczystości uczestniczyli też goście z zaprzyjaźnionej parafii niemieckiej Św. Idy z Münster w liczbie 14 osób wraz ze swoimi duszpasterzami.

Podsumowując jubileuszowo-dożynkowe uroczystości chciałbym podzielić się kilkoma refleksjami ogólniejszej natury. Z pewnością **50 lat istnienia parafii** to dla wielu z nas dobra okazja do refleksji nad przeszłością lokalnej wspólnoty, tak w wymiarze religijnym, jak społecznym. Był to czas na dokonanie sukcesów, ale i niepowodzeń. Patrząc z perspektywy półwiecza należy podkreślić słuszość decyzji biskupa Kałwy o utworzeniu parafii w Dąbrowicy. Spełnia ona swoją podstawową rolę duszpasterską. Dała formację religijną tysiącom ludzi, którzy tutaj właśnie korzystali z sakramentów świętych i katechezy, kształtowali się jako chrześcijanie, katolicy. Parafia integrowała również lokalną społeczność wokół wartości patriotycznych i narodowych, zwłaszcza w trudnych latach komunizmu.

Warto też zadać pytanie każdemu z nas: jaką rolę odegrała para-

fia w moim osobistym życiu? Jak widzę siebie w budowaniu rodziny parafialnej?

Parafia jest naszym wspólnym dobrem, przestrzenią komunikacji międzyludzkiej, wymiany doświadczeń i poglądów, a także wspólnym obowiązkiem. Wszyscy odpowiadamy za jej rozwój duchowy i materialny.

Cezary Taracha

PIESZA PIELGRZYMKA DO WĄWOLNICY

Co roku w pierwszą sobotę września udajemy się w pieszych pielgrzymkach do sanktuarium Matki Bożej Kębelskiej w Wąwolnicy.

W sobotę 2 września nasze pielgrzymowanie rozpoczęliśmy o godz. 7.30 Mszą świętą na zakończenie której ks. Proboszcz udzielił nam uroczystego błogosławieństwa.

Wyruszyliśmy nową drogą. W tym roku trasa pielgrzymki wiodła przez kol. Płuszwice. Do pierwszego postoju w Tomaszowicach nasza pielgrzymka dotarła jako pierwsza. Po krótkiej modlitwie przed Najświętszym Sakramentem i półgodzinnym odpoczynku pożegnawszy ks. Proboszcza udaliśmy się w dalszą drogę („po piętach” deptały nam dwie inne pielgrzymki).

W czasie drogi rozważaliśmy tajemnice różańcowe, śpiewaliśmy pieśni oraz w chwilach ciszy rozważaliśmy cel naszego pielgrzymowania. Aby nie wyprzedziły nas inne pielgrzymki narzuciliśmy szybsze tempo marszu i po dwóch kolejnych odpoczynkach w Miłocinie i Nałęczowie około godz. 16 dotarliśmy do Wąwolnicy.

Po powitaniu udaliśmy się do kaplicy Pani Kębelskiej, by tam ofiarować i zawierzyć Jej niesione w naszych sercach podziękowania i prośby. Tam w kaplicy – myślę, że tak jak ja – wielu z nas doznało takiego samego uczucia. Po całodziennym trudzie marszu

i znoszenia upału, w kaplicy czuło się jakby ktoś nas do siebie przytulał, nie chciało się stamtąd wychodzić.

Na tym nasze wspólne pielgrzymowanie się zakończyło, jedni udali się na miejsce noclegu, inni rozjechali się. O godz. 21 część z

ZAPROSZENIE

Moi Drodzy Parafianie!

Po przeżyciach Wielkiego Roku Jubileuszowego i po licznych naszych udziałach w różnych pielgrzymkach chcemy wrócić do naszej społeczności parafialnej. Chcemy jako rodzina parafialna realizować nasze wspólne zdążanie do domu naszego Ojca. Zwracam się do Was z serdeczną prośbą, abyśmy co roku urządzali NASZĄ PARAFIALNĄ PIELGRZYMKĘ DO CZĘSTOCHOWY.

Dlatego już dziś zwracam się do Was z prośbą, abyście tę sprawę przemyśleli w swoich rodzinach i wydelegowali jedną osobę na tę pielgrzymkę. Proponuję stały termin tej pielgrzymki, a więc SOBOTA przed BIAŁĄ NIEDZIELĄ.

W roku 2001 będzie to 21 kwietnia. Pielgrzymka byłaby jednodniowa. Proszę wszystkie grupy parafialne, a więc kółka różańcowe, Ruch Światło-Życie, Akcję Katolicką, Duszpasterską Radę Parafialną, obydwie schole i ministrantów o włączenie się w to nasze dzieło parafialne.

Wiem, że umiecie się zorganizować, czego dowodem była uroczystość jubileuszowa 50-lecia parafii.

Matka Boża Jasnogórska czeka na swoje dzieci. Czeka też na naszą parafię. Wszyscy zatroszczmy się o to, aby nasi ludzie stanęli przed Czarną Madonną w dniu naszej modlitwy parafialnej.

nas udała się na Apel Jasnogórski, a następnie z zapalonymi świecami procesjonalnie na Mszę świętą do Kębła celebrowaną przez ks. bp. Ryszarda Karpińskiego.

Dla mnie uroczystości w Wąwolnicy na tym się zakończyły.

Niestety nie mogę pominąć mało przyjemnych stron naszej pielgrzymki, gdyż nasi młodzi przyjaciele chyba nie zdają sobie sprawy czym jest pielgrzymka. Nie jest to rajd czy spotkanie towarzyskie. Wiadomo, że idziemy ze swymi kolegami czy przyjaciółmi, ale mamy razem się modlić i razem ponosić trudy, by dojść i pokłonić się Matce Najświętszej. Nie do przyjęcia były natomiast śmiechy i rozmowy podczas różańca czy palenie papierosów. Mam nadzieję, że w przyszłym roku zanim ktoś wybierze się w drogę do Wąwolnicy zada sobie pytanie: w jakim celu tam się udaje?

Dla mnie, ponieważ należę do scholi, pielgrzymka była w pewnym sensie pracą. Mam prośbę do wszystkich, którzy kiedykolwiek będą pielgrzymować, by pomagali i wspierali tych, którzy śpiewają. My nie śpiewamy dla rozrywki czy dlatego, że chcemy się pokazać; wszyscy śpiewamy dla Pana Boga – pamiętajmy czy mamy talent czy nie, to nie ma znaczenia. Śpiew to modlitwa, a jak wiadomo kto śpiewa, ten podwójnie się modli.

Pragnę złożyć serdeczne podziękowania diakonowi Piotrowi Sikorze, który na swoje barki wziął prowadzenie naszej pielgrzymki i przez cały jej czas czuwał nad modlitwą i wszystkimi uczestnikami, a także klerykowi Pawłowi Ziętkowi, który mu w tym wszystkim dopomagał. Dziękuję również wszystkim, którzy razem z nami w czasie trwania całej pielgrzymki szli chwalać Pana Boga, modląc się czy śpiewając razem z nami.

Ewa Zięba

Dnia 31 grudnia 2000 roku zapraszamy na wspólne modlitwy dziękczynne małżonków, którzy w tym roku zawarli sakrament małżeństwa:

1. Marcin Piech – Marta Brodziak
2. Rafał Gołuda – Joanna Wójcik
3. Józef Bodys – Krystyna Wochowska
4. Rafał Puchacz – Magda Golas
5. Tomasz Palczewski – Magdalena Stelmasiak
6. Krzysztof Kamiński – Aneta Łbik
7. Maciej Choina – Anna Sobczak
8. Grzegorz Ławecki – Elżbieta Murat
9. Grzegorz Mazurek – Danuta Tkaczyk
10. Arkadiusz Dąbrowski – Zofia Krasucka
11. Krzysztof Jaguś – Anna Sekrecka
12. Michał Nowak – Wioletta Golas
13. Tomasz Jusiak – Justyna Piwowarska
14. Sławomir Strózek – Marzena Golas
15. Bogdan Pysznik – Ewa Goral

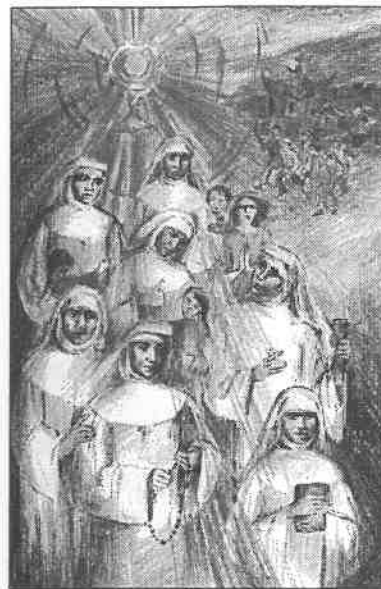
Zapraszamy też małżonków, którzy w tym roku zawarli sakrament małżeństwa poza naszą parafią, a mieszkają u nas.

W SZCZEGÓLNY SPOSÓB ZAPRASZAMY MAŁŻONKÓW, KTÓRZY ŻYJĄ BEZ ŚLUBU KOŚCIELNEGO

Msza święta w intencji tych małżonków będzie odprawiona 31 grudnia 2000 roku o godz. 16.00.

O godz. 15.30 zapraszamy na dziękczynne Nieszpory.

MISYJNE MODLITWY

Dnia 1 października 2000 roku papież Jan Paweł II kanonizował (ogłosił świętymi) 120 męczenników chińskich. W gronie tych, którzy oddali swoje życie za wiarę i z miłości do Chrystusa było również 7 sióstr Franciszkanek Misjonarek Maryi.

Przeżywając tę podniosłą uroczystość siostry misjonarki mieszkające od 10 lat na terenie naszej parafii postanowiły wspólnie z ks. Proboszczem uczynić ten dzień dniem wdzięczności i modlitw o powołania misyjne.

Podczas każdej Mszy świętej w niedzielę 1 października s. Joanna – misjonarka – dawała świadectwo życia sióstr męczenniczek i poprzez modlitwy zachęcała do nowych powołań.

O godz. 11.30 została odprawiona uroczysta Msza święta koncelebrowana pod przewodnictwem ks. Proboszcza z udziałem ks. prof. Augustyna Eckmana, ks. mgra Michała Maciołka – dyrektora administracyjnego Seminarium Zamojsko-Lubaczowskiego i ks. mgra Mariusza Nakoniecznego – dyrektora Domu Spotkania. W czasie tej Mszy świętej przy dużym udziale wiernych siostry misjonarki uczestniczyły w liturgii czytając lekcje mszalne, przynosząc dary ofiarne i wypowiadając słowa modlitwy powszechnej.

Siostry dzieliły radość z całą społecznością parafialną, że Pan dał ich siostronom łaskę oddania życia i wierności aż do końca.

Krótkie wspomnienia z życia sióstr męczenniczek, historia powołania, zaangażowania w życie Kościoła było pomocą dla wszystkich zgromadzonych na tej uroczystości do zadumy nad naszą wiernością, Jezusowi, gorliwością w głoszeniu Ewangelii i otwartością na Ducha Świętego, który pragnie przez nas rozszerzać Królestwo Boże.

Siostry Męczenniczki były młodymi kobietami, pochodzącymi z prostych, zwyczajnych rodzin, siostrami pragnącymi służyć Bogu, Kościołowi, ubogim i misji poprzez swoje dary, zdolności, a także braki i ograniczenia. Misja sióstr Franciszkanek Misjonarek w Chinach powstała w roku 1898. Niedługo pracowały. Po roku pracy, sytuacja polityczna i religijna w Chinach bardzo się pogorszyła. Rozpoczęły się krwawe prześladowania. Wobec takiej sytuacji miejscowi biskupi próbowali uchronić siostry przed prześladowaniami, ale ich odpowiedź była stanowcza: „Na miłość Boską, nie zabraniajcie nam umierać z wami. Jeśli nasza odwaga jest zbyt słaba, by wytrzymać okrucieństwo katów, proszę mi wierzyć, Księżo Biskupie, że Bóg który zsyła próbę, da nam również moc do zwycięstwa. Nie boimy się śmierci. Przybyliśmy tutaj, aby głosić miłość i oddać życie za miłość do Jezusa, jeżeli zajdzie taka potrzeba”.

Siostry zostały zamordowane jako ostatnie. Przed śmiercią odśpiewały hymn „Ciebie Boga wystawiamy”, by z odwagą oddać życie swoje za zbawienie świata.

Krew męczenników nie została przelana na próżno, lecz stała się zasiewem, który przyniósł i wciąż przynosi owoce w Kościele i w Chinach.

Dzisiaj również wiara w Jezusa stawia nas wobec ważnych wyborów i wymaga od nas zajęcia zdecydowanego stanowiska po stronie Jezusa i Ewangelii. Pójście często pod prąd, wobec tego, co proponuje nam świat jest nową formą męczeństwa. Dzisiejsze święto

niech umacnia naszą wiarę i przekonanie, że życie całkowicie oddane Bogu jest możliwe i że warto pójść za Chrystusem, chociażby cena była wysoka.

Prośmy święte męczenniczki chińskie, by wyprasały nam łaskę dobrego życia, wiernego Chrystusowi w każdej sytuacji, niechaj wzrasta nadzieja, że miłość jest większa od śmierci.

S. Joanna, misjonarka

56 TYDZIEŃ MIŁOSIERDZIA CHRZEŚCIJAŃSKIEGO

W dniach 1-7 października Kościół w Polsce obchodził 56 Tydzień Miłosierdzia Chrześcijańskiego.

W czasie tego tygodnia od wielu już lat nasza parafia obchodzi Parafialny Dzień Chorego. Ks. Proboszcz po wcześniejszej informacji w czasie tego tygodnia odwiedził chorych i starszych w ich domach, modląc się wspólnie i rozmawiając z nimi. Ks. Proboszcz odwiedził 123 osoby, w tym 7 osobom służył spowiedzią i Komunią Świętą oraz zaprosił na Parafialny Dzień Chorego.

Ten dzień odbył się w sobotę 7 października, w święto Najświętszej Maryi Panny Różańcowej. Przed Mszą świętą każdy chory mógł skorzystać z sakramentu pokuty. Również przed Mszą został odmówiony różaniec święty.

Uroczystą Mszę świętą odprawił miejscowy proboszcz ks. Zygmunt Lipski i wygłosił kazanie o wartości cierpienia w życiu katolika.

Po Mszy świętej wszyscy chorzy zostali zaproszeni do sali parafialnej na wspólne spotkanie. Tam czekała już gorąca herbata i kawa, bardzo smaczne kanapki, owoce i słodycze.

Przyjęcie przygotowały siostry Franciszkanek Misjonarki Maryi wraz ze scholą parafialną. Całe śniadanie ufundowała rodzina Szewczyków z Kolonii Płuszcowice.

Spotkanie z chorymi ubogacił swoim śpiewaniem Zespół Śpiewaczy Koła Gospodyń Wiejskich z Dąbrowicy.

W czasie spotkania śpiewy Zespołu przeplatały się z wierszami mó-

wionymi przez chorych i członków zespołu. Były też wspólne śpiewy. Ks. Proboszcz podziękował za ofiary, które złożyli chorzy. Za te ofiary zostały zakupione do kościoła 4 dębowe ławki. W trosce o dobro duchowe ludzi starszych i chorych ks. Proboszcz zaproponował utworzenie Parafialnego Klubu Seniora. Obecni przyjęli to z wielkim aplauzem. Takie spotkanie odbędzie się w sobotę 18 listopada o godz. 11.00.

Na zakończenie ks. Proboszcz ofiarował wszystkim chorym i organizatorom kalendarze na nowy rok.

W. I.

„Rodzice katolicycy odpowiadają za katolickie wychowanie swoich dzieci”

Drodzy i zacni Rodzice!

Mając na uwadze Waszą odpowiedzialność za katolickie wychowanie Waszych dzieci zwracam się z prośbą, aby dzieci i młodzież uczęszczające na naukę religii poza naszą parafią potwierdziły uczęszczanie na lekcje religii przez podpis uczącego w zeszyt, albo w razie nieprowadzenia zeszytu, posiadały zaświadczenie stwierdzające uczęszczanie na lekcję religii.

Zeszyty, albo zaświadczenie powinno być na stole w dniu wizyty pasterskiej.

Serdecznie proszę o dopilnowanie tej sprawy.

Z ŻYCIA NASZEJ PARAFII

16 VI – udział dzieci z naszej parafii w parafiadzie diecezjalnej.

22 VI – Boże Ciało. Msza święta koncelebrowana przez 4 kapłanów. Przejście po nowej trasie w Dąbrowicy.

29 VI – Oktawa Bożego Ciała. Poświęcenie wianuszków i błogosławieństwo małych dzieci.

30 VI - 9 VII – udział 12 osób wraz z ks. Proboszczem w jubileuszowej narodowej pielgrzymce do Rzymu.

13 VII – nabożeństwo fatimskie na ul. Przejrzystej, Głównej, Deszczowej i Zakątek.

- 16 VII – nabożeństwo za zmarłych na cmentarzu parafialnym. Mszę świętą odprawił ks. Proboszcz, a kazanie wygłosił ks. Bogdan Zagórski kapelan szpitala MSW w Lublinie.
- 3 VIII – piesza pielgrzymka na Jasną Górę. W pielgrzymce uczestniczyło 14 osób z naszej parafii.
- 6 VIII – na Mszy świętej o godz. 10 rodzice z dziećmi i chrzestnymi obchodzili tzw. roczek.
- 28 VI - 6 VIII odbyły się w Domu Spotkania trzy turnusy wczaso-rekolekcyjne dla chorych niepełnosprawnych. W tym czasie chorzy uczestniczyli we Mszy świętej w kościele parafialnym. W miesiącu lipcu 8 dzieci z naszej parafii uczestniczyło w wakacjach organizowanych przez Akcję Katolicką i 1 dziecko w wakacjach ufundowanych przez naszą parafię.
- 8-18 VIII – odbyły się V Warsztaty Muzyczne z udziałem uczniów szkół muzycznych. W niedzielę młodzi muzycy występowali w kościele na Mszy świętej.
- 13 VIII – nabożeństwo fatimskie w Dąbrowicy cz. Północna i Kol. Sadowników.
- 19 VIII – nasza schola zorganizowała jubileuszową adorację. Uczestniczyło 12 osób.
- 20 VIII – Tygodnik „Niedziela” opublikował artykuł o przygotowaniach do jubileuszu 50-lecia istnienia parafii w Dąbrowicy. – radio „Plus” przeprowadziło transmisję radiową z grupami formacyjnymi z terenu parafii. W miesiącu sierpniu zbudowano 3 ołtarze wokół kościoła, nową drogę o długości 100 m, mały parking przy kościele i NOWE ORGANY.
- 24-26 VIII – odbyło się przygotowanie do Jubileuszu 50-lecia parafii.
- 25-28 VIII – przebywała grupa partnerska z parafii św. Idy z Münster.
- 27 VIII – **ZŁOTY JUBILEUSZ 50-LECIA ISTNIENIA PARAFII W DĄBROWICY**
- 1 IX – nowy rok szkolny 2000/2001. Msze święte na rozpoczęcie roku szkolnego o godz. 8.00 i 18.00. W czasie Mszy poświęcono przybory szkolne i tornistry.

- 2 IX – parafialna, piesza pielgrzymka do Wąwolnicy.
- 4 IX – uroczysta Msza święta i poświęcenie przedszkola (ochronki) u sióstr Matki Dobrego Pasterza (Pasterzanek) w Dąbrowicy.
- 8 IX – parafialny odpust ku czci Narodzenia NMP. Msze święte o godz. 8.00, 12.00, 18.00 i o 20.00, na którą przybyło 12 osób. Uroczystą sumę odprawił o. mgr Ryszard Żuber – gwardian klasztoru w Niepokalanowie, a kazania przez cały dzień głosił ks. Janusz Stefanek – ojciec duchowny Seminarium Duchownego w Lublinie. W uroczystości odpustowej uczestniczyło 19 kapłanów. Po sumie poświęcono ziarno siewne.
- 13 IX – nabożeństwo fatimskie na Kol. Płuszwowice przy szosie.
- 24 IX – zebranie przygotowawcze dzieci do I Komunii Świętej. W tym roku dochodzi dodatkowo katecheza parafialna w każdą niedzielę. Poruszono sprawę strojów do I Komunii i trzeźwości z racji tego święta.
- odbyło się spotkanie integracyjne nowo przybyłych parafian z mieszkańcami Dąbrowicy. Na 80 osób zaproszonych przybyło 38.
- 1 X – to dzień złożenia hołdu 7 męczenniczkom i siostram misjonarkom, modlitwy dziękczynne oraz powołaniowe. Miesiąc październik poświęcony czci Matki Bożej Różańcowej. Nabożeństwa różańcowe odprawiane są w tygodniu o godz. 17.00, a w niedzielę po Mszy świętej.
- 3-8 X – 56 Tydzień Miłosierdzia Chrześcijańskiego. Dnia 8 X odbył się Parafialny Dzień Chorego.
- 13 X – nabożeństwo fatimskie na Kol. Płuszwowice Pola.
- 14 X – Msza święta w intencji nauczycieli.
- 18 X – Uroczystość św. Łukasza. Msza święta w intencji służby zdrowia.

ECHO DĄBROWICY. Pismo parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy. Redaguje zespół: Cezary Taracha, Jolanta Golas, s. Teresa FMM, ks. Zygmunt Lipski.

Adres: Kancelaria Parafialna, Dąbrowica 132, 21-008 Tomaszowice.

Tel. (81) 50-20-893. Nakład 500 egz. Skład i druk: WOF Niepokalanów.

Wnętrze nowego kościoła

Dom parafialny w Dąbrowicy